

El filòleg vigatà edita 'Jovenívoles', que no s'havia publicat des de l'any 1924

Narcís Garolera recupera la poesia del jove Verdagner

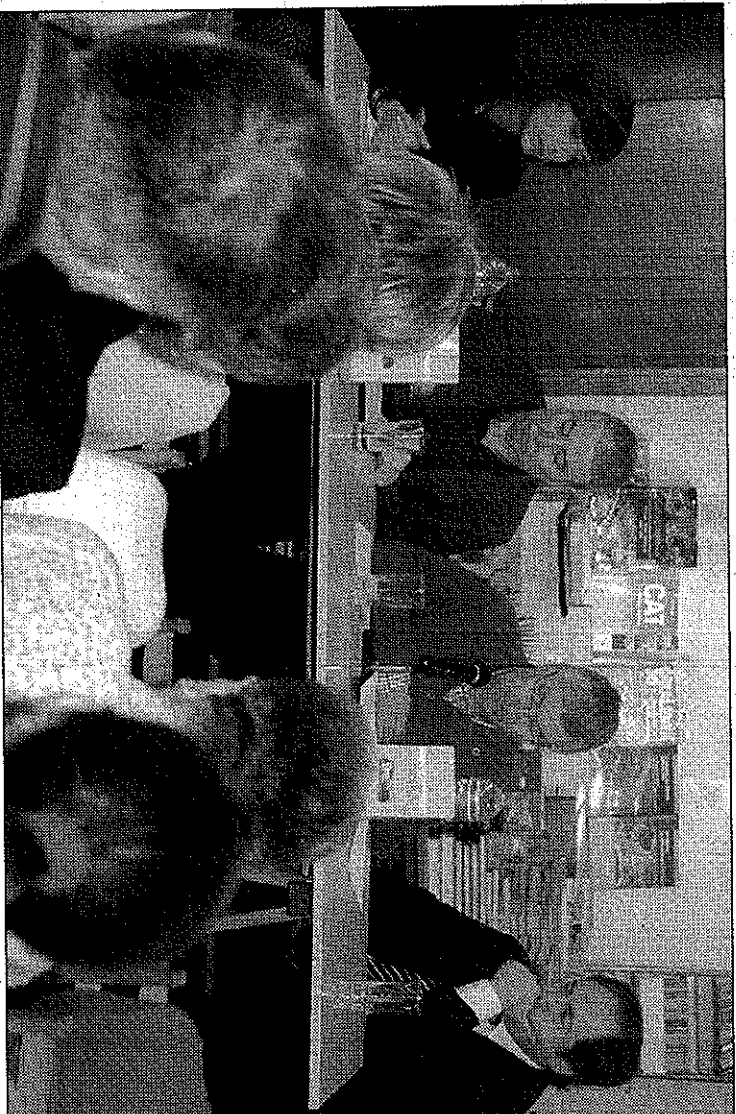
Vic

Jordi Vilaverdà

Mentre feia els seus primers passos com a seminarista, el jove Jacint Verdagner escrivia una poesia molt diferent de la que després el va donar a conèixer. Eren versos de formes populars, romanços que parlaven de donzelles i fadrins, de pubilles i hereus... i d'amors i desamors.

Tota aquesta obra no va veure la llum en vida del poeta, perquè ell mateix no la considerava digna de la seva condició de capellà. Va ser necessari esperar més de vint anys després de la seva mort perquè fos recollida a *Jovenívoles*, un volum que va publicar l'editor Francesc Mathieu, l'any 1924, i que contenia nombrosos errors de transcripció. Des de llavors, s'obre un parèntesi encara més llarg, fins que el filòleg vigatà Narcís Garolera decideix revisar aquells textos, restituir-los a la forma original en què Verdagner els va escriure i entregar-los altra vegada al públic. La moderna edició de *Jovenívoles* —més de vuitanta anys després de la primera— l'ha publicada l'editorial Galera-da, i es va presentar dilluns passat a la llibreria La Tralla de Vic.

Jovenívoles conté 35 romanços, a més d'una altra composició més llarga (*Els amors d'en Jordi i na Guideta*), on s'hi ha vist tradicionalment la influència del gran poeta occità Frédéric Mistral. "Alguns d'ells són *biografismes*", segons Anton Carrera, autor del pròleg. Es a dir, poemes en què es

D'esquerra a dreta, Anna Maluquer, Narcís Garolera, Anton Carrera i Joan Maluquer, dilluns a la Tralla

Es crea la fundació Jacint Verdagner, a Folgueroles

Folgueroles Aquest dijous va quedar constituïda, a Folgueroles, la Fundació Jacint Verdagner, que s'ocuparà també de gestionar el llegat verdagnerià i difondre'l. La Casa-Museu Verdagner serà la seu de la Fundació, en la qual participen l'Ajuntament de Folgueroles, l'entitat Amics de Verdagner i la Universitat de Vic. L'alcalde, Antoni Noguer, n'és el president, i les vicepresidents són Maria Homs, d'Amics de Verdagner, i Assumpta Fargas, directora de la UVic. També en formen part Lluís Bové,

JORDI PUIG

Àngels Izern, Mercè Generó, Miquel Ylla-Català, Ricard Torrents i Francesc Codina. La directora de la Fundació serà Carme Torrents, que també ho és de la Casa-

Museu. La nova fundació substitueix el Patronat de la Casa-Museu, que es va crear l'any 1991. A la fotografia, els membres de la institució (hi falta Francesc Codina).

S'han d'aclarir paraules que ja s'han "mort" en el català d'avui

Narcís Garolera ha recuperat tota aquesta obra del primer Verdagner "que el seu primer editor va llegir força malament", segons va dir en la presentació. A vegades, aquestes males lectures tenien la voluntat de corregir-lo, sense adonar-se que no feien altra cosa que

canviar-li el sentit de les paraules. Garolera, en canvi, destaca la riquesa del vocabulari d'aquell noi jove, que amb 18 anys "només té un diccionari de català" i escriu amb un lèxic "propi i precís". El filòleg vigatà creu que si Verdagner escrivia "unmple" i no "omple", per exemple, era perquè ho sentia dir d'aquesta manera —i ho volia reflectir igual en el poema— així ho ha respectat. La seva edició ha normalitzat només l'ortografia, "fins allà on es pot".

Narcís Garolera sap també que moltes de les paraules que Verdagner feia servir (i que en aquella època eren ben vives en el llenguatge popular d'Osona, "perquè no se'n va inventar cap") ara ja no formen part del vocabulari d'un jove. Per això, i en contra del que sol fer, ha posat notes a peu de pàgina que aclareixen el significat de paraules com *tabola*, *arrens* o *enllorar*. D'aquesta manera, vol fer "una aportació a la difusió d'aquest Verdagner tan jove", però que ja era "mestre de la literatura i del vocabulari".